

γιώτα τό, κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. γιώτα ἢ, πολλαχ. καὶ Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἰ ὠ τ α*. Διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ γένους εἰς θηλ. βλ. Γ. Χατζιδ., MNE, 1, 67, ὑποσημειώσιν.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐνάτου γράμματος τοῦ ἀλφαβήτου (ι), κοιν. καὶ Καππ. Πόντ.: *Τὸ παιδί ἔμαθε νὰ γράφῃ τὸ γιώτα κοιν.* *Τὸ διάβασα, δὲ μὲ γελᾷ μὴ γιώτα Χίος.* *Ξέρ' κὶ τρανάει γιώτις πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.* || Φρ. *Δὲν ἀλλάζω οὔτε ἓνα γιώτα* (δὲν μεταβάλλω οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐξ ὧσων εἶπον ἢ ἔγραψα) *σύνθη.* *Τὸ 'κανε τὸ σπῖτι γιώτα-γιώτα Παναγιώτα* (τὸ *ἄδειασε*, τὸ ἔφερεν εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν) Πελοπν. (Βούρ-βουρ.) || Παροιμ. φρ. *Εἶναι-ἀπόμεινε γιώτα μοναχὴ* (ἐπὶ τῶν εὐρισκομένων, περιελθόντων εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν) πολλαχ. καὶ Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) *Περὶ τῆς σημ. τῆς φρ. βλ. Φ. Κουκουλέν, εἰς 'Ημερολ. Μεγάλ. 'Ελλάδ. 1930, 430. Πβ. ἀρχ. «παττάλου γυμνότερος» ('Αρισταίν. 2, 18). || 'Ἀσμ.*

*Γιώτα, γίνομαι κομμάτια
γιὰ τὰ δυό σου μαῦρα μάτια*
(ἀπὸ τὸ ἀλφάβητον τῆς ἀγάπης) Σκυρ.

*Γιώτα, γιὰ τὰ σένα 'γίνη
περιβόλι μὲ τίς κρίνοι*
(ὁμοίως) Χίος.

γιωτούρα ἢ, Κεφαλλ.
Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρηματ. ἐπιθ. *γ ι ω τ ὀ ς*, τοῦ ρ. *γ ι ὠ ν ω*
καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ο ὕ ρ α*.
Γ ι ὠ μ α 1β, τὸ ὅπ. βλ.

γκά μόρ. πολλαχ. *gaá* Ζάκ. κ.ά.
Λέξις πεποιημένη.
'Η λ. χρησιμοποιεῖται **α**) πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ὀγκηθμοῦ τοῦ ὄνου κοιν.: *'Αρχινάει λοιπὸν τὰ γκαρίσματα, γκά, γκά, γκάριζε* (ἐκ παραμυθ.) *'Αλόνν. 'Ο γαίδαρος βάνει τὰ κλάματα, σὰ γαίδαρος, gaá, gaá, gaá!* (ἐκ διηγ.) Ζάκ. **β**) Καὶ ἐπὶ τοῦ μετ' ἀγωνίας κάμνοντος ἐμετὸν Μακεδ. (Βόιον): *Ντούρ, ντούρ, ντούρ τ' αὐτοκίνητο, ἔγλεπες καμπόσες γκά!* Πβ. *γ κ α ρ ῖ ζ ω*.

γκάβα ἢ, Στερελλ. ('Αράχ.)
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς*, κατὰ τὸ σχῆμα *τ υ φ λ ὀ ς - τ ὕ φ λ α*, *λ ο ξ ὀ ς - λ ὀ ξ α* κ.τ.τ. Βλ. Χατζιδ., MNE, 1, 76.

Γ κ α β ω μ ᾶ ρ α, τὸ ὅπ. βλ.: *Δὲν τ'ῤῥῆς τ'ν γκάβα σ'!*

γκαβάδι τό, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κερπιν. Μαρ-γέλ. Μεσσην. κ.ά.) *γκαβάδ'* Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Βογατσ. Βόιον Κοζ. Λαγκαδ. κ.ά.) *γκαβάθ'* Μακεδ. (Σιάτ.) *γκαβάλι* Στερελλ. (Μαλεσ.) *γκαβάλ'* Θεσσ. (Πήλ.)
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ά δ ι*.
'Αδιακρίτως γένους, χλευαστικῶς καὶ ἐπιτατικῶς, ὁ ἀλλή-θωρος ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ κ α β ᾶ λ ο γ ο*, *γ κ α β ο ὕ λ ι α - κ α ς*, *γ κ α β ὀ χ η ν α 2*, *σ τ ρ α β ᾶ δ ι β*) Βλάξ Θεσσ. (Πήλ.)

γκαβαίνω πολλαχ. *γκαβαίνου* Εὐβ. (Βρύσ.) Μακεδ. (Βελβ. Βόιον Κοζ. Σταν.) Μέσ. *γκαβαίνουμι* Θεσσ. ('Ανατ.) Μακεδ. (Βογατσ. Βόιον 'Εράτυρ. Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς*.
1) Ἐνεργ., *γ κ α β ῖ ζ ω 1*, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. (Βρύσ.): *Γκαβαῖν' πολὺ πρᾶμα.* **2)** Ἐνεργ. καὶ παθ., *τυφλώνομαι* Θεσσ. ('Ανατ.) Μακεδ. (Βογατσ. Βόιον 'Εράτυρ. Καταφύγ.): *Γκα-*

βαίνουν τὰ μάτια μὲ τὴν παρμάρα (τὰ μάτια, ἐνν. τῶν προβά-των, ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν ἀσθένεια ἀγαλακτία) Βόιον. *Γκα-βάθ'κὶς κὶ δὲ κὶ δὲ βλέπ'ς;* αὐτόθ. *Δὲν κάμ' νὰ φουκαλνᾷς τ'ν νύχτα, γιὰτὶ γκαβαίνιθι* (φουκαλνᾷς = σκουπίζεις) Κα-ταφύγ. || Φρ. *Νὰ γκαβαθῆς κὶ νὰ μὴ μὲ γλέπ'ς!* (ἀρά) Βο-γατσ. *Νὰ τυφλῇς κὶ νὰ γκαβαθῆς, παλιονγύρικα* (ἀρά) 'Ανατ.

γκαβακόνακο τό, ἐνιαχ. *γκαβοκόνακο* 'Ηπ. (Πω-γών.) *γκαβουκόνακου* 'Ηπ. (Βίτσ.)
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *ἄ κ ο ν ᾶ κ ι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *'κ ο ν ᾶ κ ι*.

'Α κ ο ν ᾶ κ ι 2, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *'Ενα μαῦρον φίδ' εἶνι τοῦ γκαβουκόνακου* Βίτσ. Συνών. *ἄ κ ο ν ᾶ κ ι 2*, *ἄ κ ὀ ν ι 4*.

γκαβάλογο τό, ἐνιαχ. *γκαβάλογου* Εὐβ. ('Ακρ. κ.ά.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ. κ.ά.)
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *ἄ λ ο γ ο*.

1) Ἴππος στραβίζων Εὐβ. ('Ακρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ. κ.ά.): *Δὲν ἔγλιπς, ποὺ τοῦ πάινις αὐτὸ τοῦ γκαβά-λογου!* Γήλοφ. *Πρόσιξι νὰ μὴ σὶ ρίξ' αὐτὸ τοῦ γκαβάλο-γου* Βλάστ. **2)** Μεταφ., ὁ ἀλλήθωρος, ὁ τυφλὸς ἐνθ' ἄν.: *Ποῦ τὰ 'χ'ς τὰ στραβά σ', γκαβάλογου;* 'Ακρ.

Τὸ θηλ. ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γκαβαλοῖνα* Σκίχθ.

γκαβαμάρα ἢ, Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ. Γήλοφ. κ.ά.)
Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ α β α ῖ ν ω* διὰ τοῦ θέμ. τοῦ παθ. ἀορ. καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ά ρ α*, διὰ τὴν ὅπ. βλ. *-ά ρ ο ς*.

Γ κ α β ω μ ᾶ ρ α 2, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Γκαβαμάρα, νὰ χάσου τοῦ σάκκου!* Βογατσ. || Φρ. *Γκαβαμάρα κὶ πουλλὴ ζουή!* (νὰ ζήσης ἐπὶ μακρόν, ἀλλὰ τυφλός! ἀρά) αὐτόθ.

γκαβάνας ὁ, Μακεδ. (Βελβ. Γήλοφ. κ.ά.) Θηλ. *γκα-βάνου* Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς* καὶ τῆς μεγεθ. παραγωγ. κα-ταλ. *-α ν α* κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἀρσεν. εἰς *-α ς*.

'Ο ἀφηρημένος ἐνθ' ἄν.: *Αὐτὸν τοὺν γκαβάνα ἔστ'λις νὰ σὶ σώσ' δ'λειά;* (νὰ φέρῃ εἰς πέρας μίαν ἐργασίαν) Γήλοφ.

γκαβάνθρωπος ὁ, ἐνιαχ. *γκαβάθρουπος* Μακεδ. (Βρίξ Μοσχοπότ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς* καὶ τοῦ οὐσ. *ἄ ν θ ρ ω π ο ς*.
'Ανθρωπος ἰδιότροπος, κακὸς ἐνθ' ἄν.: *Μί' φαιγὶ τὰ σύν-ουρα μέσα μὴ αὐλακιά ἢ Γιάνν'ς κὶ εἶν' κὶ μπάρμπας μ', ἢ γκαβάθρουπος* Μοσχοπότ.

γκαβαράπης ὁ, 'Ηπ. κ.ά. *γαβαράπης* Κρήτ. *γκαβα-ράπ'ς* Μακεδ. (Βλάστ. Κοζ. κ.ά.) *γκαβάραπας* Εὐβ. ('Ακρ. κ.ά.) Θηλ. *γκαβαράπα* Μακεδ. (Βλάστ. κ.ά.) *γκαβαράπ'σσα* Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ α β ὀ ς* καὶ τοῦ ἔθν. *'Α ρ ᾶ π η ς*.
Χλευαστικῶς, ὁ κάτοικος τῆς Ἀφρικῆς, ἰδίως τῆς Αἰγύ-πτου (ἐλέγετο κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν διὰ τοὺς Ἀφρικα-νοὺς στρατιώτας τοῦ Σουλτάνου) ἐνθ' ἄν.: 'Ἀσμ.

Ποῦ πάτε, σκυλλαρβαντιὰ καὶ σεῖς γκαβαραπάδες;
'Ηπ. || Ποίημ.

Οἱ Τοῦρκοι, ἢ Ἀρβανιτιὰ καὶ οἱ γαβαραπάδες

Κρήτ. Συνών. *στραβαράπης*. β) Μεταφ. ὑβριστικά, ἄνθρωπος με μελαμψὸν πρόσωπον Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάχ. κ.ά.)

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γκαβάρπας* Στερελλ. ('Αράχ.)

γκαβέλης ἐπίθ. ἐνιαχ. *γκαβέλας* Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) *γαβέλ'ς* Σάμ. Θηλ. *γκαβέλα* Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) *γαβέλα* Σάμ. Οὐδ. *γαβέλ'κον* Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γκαβός*.

"Ανθρωπος ἄθῳρος, ἀπονήρευτος ἐνθ' ἄν.: *Τοῦ γκουρουι-δεύει τοῦ γκαβέλα καὶ δὲ μπαίρῳ* μυρουδιὰ Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γαβέλ'ς* Σάμ.

γκαβέτσος ἐπίθ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ.) *γκαιβέτσος* Πελοπν. (Βερεστ. Παιδεμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκαϊβός*, κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὸ *λέτσος* ἢ ἄλλο τι.

Γκαβός 1, τὸ ὅπ. βλ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκαβέτσω* Πελοπν. (Παιδεμ.) *Γκαιβέτσω* Πελοπν. (Βερεστ.)

γκαβιάζω ἐνιαχ. *γκαβιάζου* Ἡπ. ("Αγναντ. Δωδών. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*.

1) Ἐπὶ ζώων, ὑφίσταμαι μερικὴν τύφλωσιν Ἡπ. (Δωδών.): *Γκαβιάσ'κι ἢ προυβατίνα, δέσ' τ'ς σ'νὶ βαμμένον 'ς τοῦ λουλούξ' ἢ ρίζ' τ'ς τριμμένον μπουρμπόλι 'ς τὰ μάτια* (λουλούξ' = λουλάκι, μπουρμπόλι = σαλιγκάρι). 2) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, κτυπῶ, δέρνω Ἡπ. ("Αγναντ. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.): *Τοὺν γκάβιασαν* (τὸν ἔδειραν) Κόνιτς. Οὐ *μαυρουδιάρ'ς γκαβιάζ' τὰ λαγούλια 'που τ' πάχ'* (ὁ δάσκαλος δέρνει τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ πρῶν) Πλάκ. β) Κτυπῶ κάτι διὰ νὰ τὸ στερεώσω Θεσσ. (Δρακότρ.): *Γκάβιασι τ' ἀγάνι* (χτύπα τὸ καρφί). β) Γκρεμίζω, χαλῶ, σπάζω Ἡπ. ("Αγναντ. Πλάκ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Δεσκάτ.): *Τοῦ κούφιον γκαβιάσ'κι* (τὸ σπῖτι γκρεμίστηκε) Πλάκ. Ἡ *χάλκον γκάβιασε τὰ ταλιούρια* (ἡ γριά ἔσπασε τὰ πιάτα) Δρακότρ. γ) Ζημιώνομαι, καταστρέφομαι Θεσσ. (Δρακότρ.): *Σὰν τοῦ ράξης δέκα κοῦλ-δες, γκαβιάζουμαι* (ἂν τὸ πάρης δέκα δραχμές, ζημιώνομαι). δ) Σφάζω Θεσσ. (Δρακότρ.): *Ὁ λαγός θὰ γκαβιάσ' τὴ γκαλλῖνα* (τὸ παλληγκάρι θὰ σφάξῃ τὴν κόττα). ε) Ἀσθενῶ γενικῶς καὶ χάνω τὰ λογικά μου, παραφρονῶ Θεσσ. (Δρακότρ.): *Μάνεφ' ἢ χάλκον ντούκανα καὶ γκαβιάστ'κε* (ἡ γριά ἔφαγε πολὺ καὶ ἀρρώστησε). *Φορεῖ γκαβιασμένους 'ς τοῦ τῶατὶ* (δὲν εἶναι στὰ λογικά του).

γκάβιακας ὁ, Ἡπ. (Βίτσ.)

Ἐκ τοῦ τύπ. *γκαβιά*, θηλ. τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, καὶ τῆς μεγεθ. παραγωγ. καταλ. -ακας.

Ὁ ὑπερβολικὰ μύωψ: *Μπρουνστά σ' ἦταν, γκάβιακα!*

γκαβιαρός ὁ, Ἡπ. (Πλάκ.) *γκαβιερός* Ἡπ. ("Αγναντ. Πράμαντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιαρός.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, ἄσχημος, κακός.

γκάβιασμα τό, Ἡπ. ("Αγναντ. Δωδών. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκαβιάζω*.

1) Τύφλωσις προβάτου ἢ αἰγὸς Ἡπ. (Δωδών.) 2) Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, τὸ κτύπημα, τὸ ξυλοκόπημα Ἡπ. ("Αγναντ. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) β) Καταστροφή Μακεδ. (Δεσκάτ.) γ) Ἀσθένεια, παραφροσύνη Θεσσ. (Δρακότρ.) δ) Ζημία Θεσσ. (Δρακότρ.)

γκαβίζω Πελοπν. (Βαλτεσιν. Βλαχοκερ. Γορτυν. Δυρράχ. Καλάβρυτ. Κερπιν. Κόρινθ. Κυνουρ. Παιδεμ.) Σκορτσιν. Τριφυλ. Φεν. κ.ά.) *γκαιβίζω* Πελοπν. (Βερεστ.) Στερελλ. ('Αστακ.) *γκαϊδίζω* Ἡπ. Ἰθάκ. Πελοπν. (Αἶγ. Αἰγιάλ. Βάλτ. Γαργαλ. Γελίν. Καλάβρυτ. Κλουτσιοχ. Κόκκιν. Κοπν. Κόρινθ. Λακεδ. Λεντεκ. Παιδεμ.) Πιτσά Φεν. Χατζ. κ.ά.) — *Λεξ. Αἰν. γαϊδίζω* Ἀντίπαξ. Ἰθάκ. Λευκ. Ὁθων. Παξ. *γκαϊδίζου* Εὐβ. ("Ακρ. Στρόπον. Ψαχν. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ. Μοσχῆτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρν. Ἀχυρ. Εὐρυταν. Κολάκ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φτελ. Φωκ. κ.ά.) *καϊδίζω* Ἡπ. Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Παξ. *γαῖζω* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γκαϊβός*, *γκαϊδός*.

1) Εἶμαι παραβλώψ, στραβίζω ἐνθ' ἄν.: *Κεῖνη ἢ γυναῖκα μου φαίνεται σὰ νὰ γκαϊβίξῃ* Πελοπν. (Βερεστ.) *Τὸ παιδί αὐτὸ γκαϊδίζει* Πελοπν. (Αἰγιάλ.) *Ἐγκαίδιξε ὁ μακαρίτης ὁ Κώστας* Πελοπν. (Γελίν.) *Σὰ νὰ γκαϊδίζ' ἡγάξ' ἀπ' τοῦ διξί τ' τοῦ μάτ' Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.)* *Γαϊδίζ' ὁ μαῦρος τ'ράξ' τὸ Χ'στό καὶ γλέπ' τ'ν Παναῖτα* Λευκ. *"Αμα γιννιῶντι τὰ μ'κρά μὴ προυσουπίδα, τὴ βγάλ'νι ἀπουπάνου πρὸς τὰ κάτου, ἀλλίως γκαϊβίξ'νι τὰ πιδιά* Στερελλ. ('Αστακ.) || Παροιμ. *Μὲ τὸ στραβὸ κοιμήθηκες, τὸ πρῶτ' θὰ γκαϊδίζῃς* (οἱ κακὲς συναναστροφές ἔχουν ἄμεσα κακὰ ἀποτελέσματα) Πελοπν. (Κόκκιν. κ.ά.)

Ποὺ μὲ στραβόνε κοιμηθῇ, τ' ἀποταχιά καϊδίζει (συνων. μὲ τὴν προηγουμ.) Ἰθάκ. Ἡ παροιμ. εἰς παράλ-λαχ. πολλὰ. Συνών. *ἀλληθωριάζω, ἀλληθωριζω* (Ι), *βλέπω μονόπαντα, παραβλέπω, στραβίζω*. β) *Γκαβοφέρνω*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. γ) Μεταφ., κλίνω ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τρίτου προσώπου Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρν. Φθιώτ. Φωκ.): *Αὐτὸς γκαϊδίζ' κατ' αὐτοὺς Αἰτωλ. κ.ά.* 2) Ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ βλέπω Κύπρ.: *Ἐγ-γαῖζει τίποτε.*

γκαβίλης ἐπίθ. ἐνιαχ. *καβίλης* Φολέγ. *γκαβίλ'* τό, Θεσσ. (Πήλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὰ *πορδίλης, σκατίλης, στραβίλης* κ.ά.

1) *Γκαβός*, τὸ ὅπ. βλ., Φολέγ.: *"Α, μωρὲ καβίλη!* 2) Γηρασμένον, ἀδύναμον ζῶον τὸ ὅποιον συνεχῶς πίπτει Θεσσ. (Πήλ.)

γκάβισμα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμ.) *γκάβισμα* Πελοπν. (Βερεστ.) *γκάιδισμα* Θεσσ. (Δομοκ.) Πελοπν. (Αἶγ. Κόρινθ.) — *Λεξ. Αἰν.*

Ἐκ τοῦ ρ. *γκαβίζω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκαϊβίζω, γκαϊδίζω*.

Ἡ ἰδιότης τοῦ *γκαβοῦ*, τὸ ἀλληθώρισμα ἐνθ' ἄν.: *"Εχ' κάποιον γκαίδισμα 'ς τὰ μάτια τ'* Θεσσ. (Δομοκ.) *Τὸ παιδί του εἶναι γκαϊδὸ καὶ τὸ πῆγε 'ς τοὺς γιαιτροὺς νὰ τοῦ κόψουνε τὸ γκαίδισμα* Πελοπν. (Αἶγ.) *Μωρὲ, φτοῦνος κάνει 'να γκαίβισμα σὰ στραβὸς* Πελοπν. (Βερεστ.)

